

**בש"פ 5688/16 - המבקשת בבש"פ 5688/16 והמשיבה בבש"פ
5713/16:מדינת ישראל נגד המשיב בבש"פ 5688/16 והמבקש בבש"פ
5713/16:פלוני**

בבית המשפט העליון

**בש"פ 5688/16
בש"פ 5713/16**

לפני:
כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

המבקשת בבש"פ 5688/16
והמשיבה בבש"פ 5713/16

נ ג ד

המשיב בבש"פ 5688/16 והמבקש פלוני
בבש"פ 5713/16

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996,
וערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז (כב'
השופטת ד' מרשק מרום) מיום 19.7.2016 בתיק
מ"ת 45062-07-15

בשם המבקשת בבש"פ 5688/16
והמשיבה בבש"פ 5713/16: עו"ד רחלי זוארץ-לוי

בשם המשיב בבש"פ 5688/16
והמבקש בבש"פ 5713/16: עו"ד בועז קניג

החלטה

עמוד 1

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), וערר המשיב על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 19.7.2016 לפיה נדחה המועד לשמיעת בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב, ליום 2.8.2016, בשל השבתה בבתי המשפט.

1. ביום 22.7.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של חטיפה לפי סעיף 369 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק העונשין; נשיאה והובלת נשק ותחמושת שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין; והסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהחלטת השופט ע' פוגלמן מיום 3.11.2015 (בש"פ 7075/15), ועל כן יתוארו אך בקצרה. על פי המתואר בכתב האישום, במהלך שנת 2014 נמצא המשיב בקשר רומנטי מחוץ לנישואין עם המתלוננת. המתלוננת לא ידעה כי המשיב נשוי עד שאשתו בישרה לה על כך בשיחה טלפונית. כששוחחו המתלוננת והמשיב בחלוף מספר שבועות, ציינה בפניו המתלוננת כי היא אינה מעוניינת להימצא עמו בקשר, אך המשיב ביקש כי יפגשו כדי לשוחח על הפרידה. בערבו של יום זה אסף המשיב את המתלוננת ברכבו ובמהלך הנסיעה החל לאיים עליה ולקח ממנה את הטלפון הנייד שלה. כשהגיעו לחורשה סמוכה לג'לג'וליה הורה המשיב למתלוננת להיכנס לתא המטען, נעל אותה בתוכו, והוציאה ממנו רק בחלוף זמן רב. לאחר מכן נסעו המשיב והמתלוננת לאסוף את חברו של המשיב. הם שבו לחורשה, אז הורה המשיב למתלוננת להתפשט, סטר לה ואיים לה. המשיב ביקש מחברו לצלם את המתלוננת באמצעות הטלפון הנייד, בעוד הוא מורה למתלוננת לכרוע על ברכיה, ומכוון לראשה אקדח הטעון בכדור בודד. המשיב אמר למתלוננת להתפלל שהכדור לא ייצא, ולאחר שלחץ על ההדק וכדור לא נורה, הורה לה לנשק את רגליו. לאחר שהזהיר אותה פן תתלונן במשטרה בצינו כי קרובי משפחתו עובדים במשטרה, הותיר המשיב את המתלוננת במקום לבדה בעוד היא עירומה. בחלוף זמן מה חזר, וכפה עליה לבצע בו מין אוראלי. בשעת בוקר החזיר המשיב את המתלוננת לביתה.

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. ביום 28.7.2015 טענו הצדדים לעניין ראיות לכאורה, ובהחלטה מיום 5.8.2015 קבע בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה, הגם שיש בהן "כרסום מזערי". כן הורה בית המשפט כי יוכן תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון מעל לבינונית לחזרה ולמעורבות בעבירות מתחום האלימות והמין האלים. עם זאת, המליץ כי המשיב ישוחרר לחלופה של "מעצר בית" מלא. בהחלטה מיום 30.8.2015 קבע בית המשפט כי לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר, בין היתר מאחר שלא יהיה בכוחם של המפקחים למנוע מהמשיב לבצע את זממו עוד קודם שיודע על כך למשטרה. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (השופט ע' פוגלמן) ביום 3.11.2015, תוך שצוין, בין היתר, כי אין בכך כדי לחסום את אפשרות בחינת שחרורו של המשיב לחלופה אחרת (בש"פ 7075/15 שלעיל). בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב נדחתה על ידי בית משפט קמא ביום 3.1.2016. הגם שהמלצת שירות המבחן הייתה כי המשיב יעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, בית המשפט מצא כי החלופה אינה הולמת את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, כעולה מתסקיר שירות המבחן. בית המשפט הביא בחשבון גם את מצבה הנפשי של המתלוננת אשר הייתה צפויה להעיד כחודש לאחר מכן, והחשש כי שחרורו של המשיב יתרום ללחץ בו היא נתונה ערב עדותה. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה על-ידי ביום 31.1.2016 (בש"פ 491/16). בקשה נוספת לעיון חוזר שהגיש העורר נדחתה על-ידי בית משפט קמא ביום 13.4.2016, בעיקר בשים לב לכך שהמתלוננת טרם מסרה את עדותה. בחלוף תשעה חודשים

ממועד הגשת כתב האישום, ובהתאם לסעיף 62 לחוק המעצרים, הוארך מעצרו של המשיב בהסכמתו, על ידי בית משפט זה (בש"פ 3043/16).

המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר, שהדיון בה נתקיים אך ההחלטה לגביה נדחתה שוב ושוב עד לאחר סיום עדותה של המתלוננת, והדיון האחרון שהיה אמור להתקיים ביום 19.8.2016, נדחה בשל השביתה בבתי המשפט, ועל כך כאמור, הליו המשיב בערר שהוגש על ידו.

4. ההליו בתיק העיקרי: הקראת כתב האישום נערכה ביום 22.7.2015. מועד המענה לאישום שנקבע ליום 8.9.2015 נדחה לבקשת ב"כ המשיב על מנת להיפגש עם ב"כ המבקשת, אך בדיון שהתקיים ביום 20.10.2015 הודיעה ב"כ המבקשת כי הפער בין הצדדים לא ניתן לגישור. בית המשפט הורה כי התיק יישמע בפני הרכב ביום 2.11.2016 לצורך קבלת תגובת המשיב וקביעת מועדי הוכחות. בדיון מיום 2.11.2015 קבע בית המשפט מועדים לשמיעת פרשת התביעה, אך בצד זאת הפנה את הצדדים להליו גישור וקבע ישיבת תזכורת לאחר ישיבת הגישור. ביום 6.1.2015 התקיימה ישיבת תזכורת במסגרתה הודיעה ב"כ המשיבה כי ישיבת גישור שהתקיימה לא צלחה. בית המשפט הורה כי ב"כ המבקשת תעדכן את בית המשפט בתוצאות ישיבת גישור נוספת שנקבעה, וכי ככל ששמיעת הראיות לא תתייתר יודיע ב"כ המשיב על מועדים חלופיים, מאחר שביקש כי המועדים שנקבעו ישונו בשל נסיבות אישיות. ביום 19.1.2016 הגיש ב"כ המשיב בקשה לשחרור מייצוג, ובדיון שהתקיים למחרת הורה בית המשפט כי חלף ישיבת ההוכחות שנקבעה ליום 1.2.2016 תתקיים ישיבת תזכורת בעניין הייצוג. לישיבה זו התייצב ב"כ המשיב אשר עדכן בדבר ההחלטה בבש"פ 491/15 שלעיל. בית המשפט הורה כי עדותה של המתלוננת תישמע ביום 28.2.2016 וכי עובר לכך יעדכן ב"כ המשיב בעניין הייצוג. ביום 25.2.2016 הגיש בא כוחו החדש (הנוכחי) של המשיב בקשה להמרת הישיבה שנקבעה ליום 28.2.2016 לישיבת תזכורת מאחר שקיבל את הייצוג מספר ימים קודם לכן. בית המשפט נעתר לבקשה. ביום 28.2.2016 ניתן מענה לכתב האישום. כן נקבע כי עדותה של המתלוננת תישמע ביום 10.4.2016, אלא שבמועד זה, בשל עיצומי הפרקליטים, לא התייצבה ב"כ המבקשת לדיון. בית המשפט קבע מועדים לשמיעת ההוכחות לימים 22.5.2016 ו-6.6.2016. ביום 15.5.2016 התקיים דיון בבקשת ב"כ המשיב לקבלת חומר נוסף לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ובהתאם להמלצת בית המשפט הסכימו הצדדים על היקף החומר הרלוונטי שיועבר למשיב. ביום 22.5.2016 וביום 6.6.2016 נשמעה עדותה של המתלוננת. בהתאם להמלצת בית המשפט, ביקשו הצדדים לקבוע ישיבת תזכורת בכדי שיוכלו לבוא בדברים, וזו נקבעה ליום 13.7.2016, אז הורה בית המשפט כי התיק יועבר להליו גישור. בית המשפט קבע מועד לתזכורת לאחר הליו גישור - 11.9.2016, ומועד להוכחות - 5.10.2016.

5. הבקשה להארכת מעצר: המבקשת סבורה כי מסוכנותו של המשיב לא קהתה בחלוף הזמן. בבקשה נטען כי המעשים המיוחסים למשיב אכזריים ומלמדים מעצם טיבם ונסיבותיהם על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. כן נטען כי תסקיר שירות המבחן מלמד על דפוסי תוקפנות וכוחנות וכי נסיבותיו החמורות של המקרה מעידות על חוסר השליטה של המשיב בדחפיו.

6. כבר בהחלטתו מיום 3.11.2015 של השופט ע' פוגלמן, נאמר כי אין לחסום את אפשרות בחינת שחרורו של המשיב לחלופה אחרת. אף אני ציינתי בסיפא להחלטתי מיום 31.1.2016 כי ניתן יהיה "לחזור ולשקול את שחרורו של המשיב למעצר באיזוק אלקטרוני לאחר שהמתלוננת תסיים למסור את עדותה, ואם וככל שהמשפט יתארך מעבר לצפוי". ביני לביני המתלוננת סיימה למסור את עדותה, ניתן תסקיר נוסף בעניינו של המשיב שהשורה התחתונה בו ממליצה על שחרורו למעצר באיזוק אלקטרוני בהשגחת שלושה מפקחים אחרים, והמשפט אכן מתארך. עומדות רגליו

בהארכה השניה, אך כבר כעת קיים צפי מבוסס למדי, כי אם וככל שעניינו של המשיב לא יסתיים במסגרת הליכי הגישור, יהיה צורך בהארכה הרביעית. שהרי גם אם אקבל את התחזית האופטימית של המבקשת כי התביעה תסיים להביא ראיותיה בישיבה הקבועה ליום 5.10.2016 (תחזית שהסניגור המלומד דחה בכל תוקף), ההגנה טרם החלה להביא ראיותיה, ולא נקבעו תאריכים נוספים ביומנו של בית המשפט.

7. אשר על כן, בהינתן כי בשתי החלטות קודמות של בית משפט זה הודגש כי לא נסגרה הדלת בפני המשיב, בהינתן גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, תקיפתו בעודו במשמורת שב"ס, ולאור המלצה חיובית של שירות המבחן לגבי החלופה המוצעת כיום, אני סבור כי בשלה העת להורות על המרת המעצר למעצר באיזוק אלקטרוני. זאת, בחלופה שהומלצה על ידי שירות המבחן בתסקיר מיום 29.12.2015 ובתנאים שהוצעו שם, לרבות ובמיוחד איסור על יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת, וכן ערבות אישית בסך 50,000 ש"ח של כל אחד מהמפקחים.

לאור ההוראות הרבות הקשורות במעצר בפיקוח אלקטרוני, ראוי כי הערכאה הדיונית היא שתסדיר את הליכי המעצר על פי פרק ג'1 לחוק המעצרים. לכן, אני מורה על החזרת התיק לבית המשפט המחוזי על מנת שיקיים בהקדם את כל הפרוצדורה הצריכה לעניין זה. למען הסר ספק, בית משפט קמא רשאי לפעול בגמישות וכחוכמתו בכל הקשור לתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור לעיל, לרבות החלפה/הוספה/הפחתה של מפקחים, ערבויות והגבלות, והכל על פי שיקול דעתו.

ש ו פ ט

20/07/2016